

בעלים ביובל שני כאחר דמו, שהרי אמרנו, שאינה נגאלת להם להיות שדה אחוזה.

ודחינן לה: ותסברא, שכן הוא פירוש הברייטא כדפירשנו? והרי אם כן רבי יהודה ורבי שמעון הסוברים שיוצאת מההקדש ביובל ראשון לכהנים, ואינם יכולים לפרש את היתור "עוד" כמו שפירשנו, האי "עוד" מאי רשי ביה? ובעל כרחנו צריך לפרש את כוונת הברייטא באופן אחר, ונדחית פשיטות האיבעיא.

והשתא מפרשינן פירוש אחר בברייטא: אלא הכא במאי עסקינן: בשדה שיצאה לכהנים ביובל, ומשהגיע ליד כהן הרי היא לו "שדה אחוזה" שנאמר: "לכהן תהיה אחוזתו", והקדישה כהן אחר היובל, ואתו בעלים הראשונים למיפרקה כשאר אדם, סלקא דעתך אמינא אם לא הרבוי "עוד", שלא תפרוק כלל, ואפילו שתהא להם כשדה מקנה, שכיון שלא גאלה בהקדש ראשון שלו לא יפדנה כלל, תלמוד לומר: "לא יגאל עוד" ביובל שני, ללמד: לכמות שהיתה שדה אחוזה — שאינה יוצאת לכהנים מבעליה — אינה נגאלת, אבל נגאלת אפילו לבעלים הראשונים שתהא לפניו כשדה מקנה ותצא לכהנים.

ומסייעינן הך פירושא: והתניא: כתוב, בפרשת שדה מקנה שנקנית מבעל האחוזה, והקדישה הקונה וגאלה אחר מיד ההקדש "בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו", יכול כוונת הכתוב שיחזור לגזבר שלקחה הימנו בפדיון שנתן להקדש? תלמוד לומר: "לאשר לו אחוזת הארץ" הוא בעל האחוזה שמכרו למקדיש.

יאמר הכתוב "לאשר לו אחוזת הארץ" ודי בכך, מה תלמוד לומר: "לאשר קנהו מאתו"? ללמד: שדה אחוזה שיוצאת לכהנים ביובל, ומכרה כהן שקיבלה מן ההקדש, והקדישה לוקח והיא אצלו שדה מקנה, וגאלה אחר מיד הקדש, ובכל הקדש שדה מקנה, משהגיע יובל חוזרת לבעל האחוזה, ואם כן יכול תחזור לבעלים הראשונים הוא הישראל שהיתה לו מתחילה שדה אחוזה? תלמוד לומר: ישוב השדה לאשר "קנהו" מאתו, ואי אפשר לפרש שתחזור לישראל בעל האחוזה הראשון שהקדישה, שהרי לא נקנית כלל מאתו אלא הקדישה, אלא לכהן חוזרת שממנו קנאה המקדיש השני, שהיא לו "עכשיו" אחוזה.

הרי למדנו, שכיון שלא גאלו הבעלים הראשונים ביובל ראשון ויצאה השדה לכהן — ומכרה, שוב אינה חוזרת להם להיות שדה אחוזה על ידי חזרת יובל, וראיה למה שהתפרש בברייטא הראשונה, שמיצאה השדה לכהן — והקדישה, שוב אינה חוזרת להיות להם שדה אחוזה על ידי גאולה, מהפסוק "לא יגאל".

ומפרשינן: ואיצטריך גם למיכתב "לאשר קנהו" שלא תחזור שדה אחוזה שיצתה לכהנים ביובל לבעלים הראשונים להיות להם שדה אחוזה, ואיצטריך למיכתב "לא יגאל" — השדה שיצתה לכהנים — לבעלים הראשונים על ידי גאולה להיות להם שדה אחוזה.

וטעמא: דאי כתב רחמנא "לא יגאל" שמדובר בשדה "שהקדישה" הכהן, היינו אומרים, דוקא בזה אינה חוזרת לבעלים הראשונים להיות להם שדה אחוזה כיון דלא